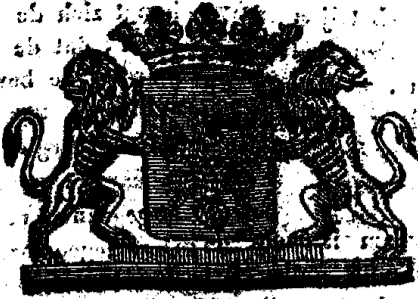

ARENHEMSCHE

COURANT.

Zondag

3 Maart.

Deutschland sedert 1830.
(Slot van N. 35.)

De godsdienstige aangelegenheden van Pruisen zijn te gewichtig nit een staat van ongevoelzaamheid dan dat men er niet eenigzins bij moest stilstaan. Frankrijk, hetwelk tegenover de Deutsche bondsvergadering den constitutionelen geest zou voorstaan, zou, ingeval van botsing met Pruisen, het Katholiek beginsel in zijne bescherming nemen.

Om Deutschland van alle zijden te kunnen omheffen, ontbrak er nog alleen een veld van versterkingen misnoegd te vinden; en de kring van de Duitsche bondgenooten werd door de eenmaal de heilzaamheid van het Deutsche gebouw zouden willen beproeven.

Het vroeger gezegde omtrent de Deutsche constitutionele staten kan doen begrijpen welke bekommelingen deze moesten ondervinden bij eene onderneming, die noodwendig het publieke wantrouwen moest hernieuwen, en de verdoofde oppositie in de volkvertegenwoordigende vergaderingen verlevendigen. Deze waren aan zich zelve verschuldigd, gelijk zij dan ook deden, te protesteren tegen het precedent van Hannover, hetwelk van toepassing zou kunnen worden op alle Deutsche constitutionen. De crisis van 1832 weder te zien herwaten steeds dat geen ditz gouvvernementen in Deutschland zou durven wenschen, zelfs met de kans van er nieuwe prerogatieven bij te kunnen winnen. Alle weten hoezeer de minste verwickeling en bemoeijehis van Frankrijk deszelfs uitkomst geducht zou kunnen maken.

Was er overigens ooit eene handeling onregtmatig in den grond, ruw in den vorm, het is die intrekking eener constitutie, vrijwillig door de koninklijke magt gegeven; intrekking die men belooft te vergoeden door de afschaffing van eenige duizend daalders, gift van vrolijken uitogt, door het despotismus onder het volk geworpen.

De Hanoversche grondwet van 1833 vloede uit eene bron zoo zuiver monarchaal als welke andere ook. Hadden er, na 1830, ernstige onlusten te Osterode en Göttingen plaats gegrepen, die dreigende voortteekenen waren spoedig verdwenen, en de diepste rust heerschte in het koninkrijk. Toen de hertog van CAMBRIDGE, bij de opening der staten-vergadering, namens den koning aankondigde, dat de constitutie van 1819 hem voorgekomen was wijzigingen te behoeven. De staten beraadslaagden een jaar lang over die wijzigingen, en boden de uitkomst van hunnen arbeid den koning aan, die het ontwerp daarna met belangrijke veranderingen als nieuwe grondwet des koninkrijks deed afkondigen.

De vreemde aanspraak van de overheden, die men als het meest mogelijk overeen te brengen met de openbare trouw en de burgerlijke vrijheid. Bestaat er nog wel een politiek regt, houden staats-regtelijke verbindtenissen niet op, als agnaten bij het erven eener kroon bevoegd worden geacht tot het verbreken van wettige bepalingen, en, volgens hetzelfde beginsel, tot het vernietigen van diplomatische stipulatiën, onder het voorwendsel dat dezelve betrekking hebben op agnaten, die zij er niet in zouden hebben toegestemd? De agnaat, die eene kroon erfde, moet de regering aanvaarden gelijk zij wettig is geregeld, niet gelijk hij dezelve wettig zou wenschen. De solidariteit is de grondslag van de monarchale legitimiteit, en de voormalige hertog van CUMBERLAND zou belang kunnen hebben bij het oerbiedigen van dit beginsel, de voorname kracht des koninkdoms somwijlen.

Hetzij het dien vorst gelukke eene andere staatsregeling in te voeren, hetzij zijne onderneming stfandē op eenen passieven tegenstand, de eenige kracht van Deutschland aan zich zelf overgelaten, hij heeft iets aangevangen, waarvan de gevolgen, ofschoon verwijderd misschien, gewichtig zullen sijn. Geleerde professoren moesten buiten het land, met welks voorspoed hunne populariteit innig verbonden was, lesaen gaan geven, die hun te Göttingen werden verboden; verscheidene leerlingen volgden hunne meesters, en de regering zag zich genoopt de vrijheid der eenen te beperken, omdat zij de anderen verdreven had. Niets is meer logisch dan het geweld; het schept, ook van regtgeaarden, de onverbiddeijkste noodwendigheden.

Het zal derhalve wel niet noodig zijn eene overdrevene beduidenis aan al die verschillende kenteekenen te hechten, om toe te stemmen dat men in Deutschland de overige moet, niet op hevige smarten, maar op die moeijelijk te neemende gewaarwordingen, welke de onzekerheid der leerstellingen en de onzekerheid aller positiën aanbrengen. Deutschland vertoont meer dan elk ander land het karakter van overgang, eigen aan deze eeuw en de inrigtingen welke zij grondde. Niets bepaalds, noch in het constitutionele regt, noch in de verhoudingen tusschen het volk en zijne beheerschers, noch in die der verhoudingen tusschen de eenen zijde, onafhankelijke soevereiniteiten; van de andere zijde, willekeurige later

afwissende tusschen de bevolkingen en de vorsten, dezen verlagende tot de roel van gedwongen uitvoerders zijner politie-besluiten. In den boezem der bevolkeringsvereniging, twee voortdurend strijdige strekkingen, welke gemeenschappelijke bezorgdheden alleen in schijnbare overeenstemming houden. Tusschen deze twee polen, kleine staten, wankelende in hunne houding met het gevoel der oplossing die hen bedreigt, zonder zich krachtig gevoeg te maken om er aan te ontsnappen; regeringen, die hare uitwendige soevereiniteit alleen handhaven tegen aanmattingen van een vreemd gezag, terwijl zij deszelfs bescherming behoeven tegen de vorderingen hunner veroverende en vernietigende verlangingen; staten van eenzijdig en langzaam denkbeelden en gewoonten van ondergeschiktheid; kortom, vooral pynen die waarlijk geen regt laten om op vreemde ziekten met trotsheid neer te zien.

Die van sommige constitutionele staten is zeker ernstig. Maar deze staan in het licht der publiciteit, terwijl de anderen in de duisternis schuilen. De constitutionele staten vertoonen hunne kwalen, de anderen verbergen ze; ziedaar het onderscheid.

CHINA.

Volgens de laatste berigten uit Canton, tot den 16den oct., had de Chinese regering hare strenge maatregelen tegen de opiumrookers aanmerkelijk vernacht. De handel in opium kon dus hare vorige levendigheid hernemen.

TURKIJE.

Konstantinopel, 29 jan. De door den brand in het paleis der Porte aangerigte schade wordt op 12 millioen gulden begroot. De brand is op 5 of 6 plaatsen te gelijk uitgebroken, zoo dat men brandstichting kon vermoeden. Verscheidene personen zijn, ten gevolge van dit ongeval, reeds gewond geworden. De groote raad is tweemaal vergaderd geweest, en er is een firman verschenen, die het verbod inhoudt, om van dit ongeluk, welks oorzaak met eenen dichten sluijer is bedekt, in het openbaar te spreken. — De Porte laat 25,000 man voor de zee- en 40,000 man voor de landmacht schakelen.

ITALIE.

Rome, 16 febr. Betreffende de alhier voorgenomene verklaring tegen Pruisen verneemt men, dat de openbaarmaking daarvan nog eenige weken uitgesteld is; intusschen zal nu toch het voor lang reeds aangekondigde geheim consistorie overmorgen gehouden worden. In hetzelfde zullen de thesaurier-generaal, Tosti, en de patriarch van Konstantinopel, Soglia, tot kardinalen worden benoemd. Tosti zal ook als kardinaal, zoo als reeds vroeger is gezegd, de post van thesaurier behouden onder den naam van opper-thesaurier; anderen zeggen dat de heer Cordier, nuntius te Parijs, dezen post zal vervullen, zoodra hij van daar zal zijn teruggekeerd. Deze benoeming is echter nog niet gedaan, en een ander gerucht laat hem veel eer als nuntius naar Zwitserland gaan.

DUITSCHLAND.

München, 19 febr. De gravin van Abersdorf, geboren Miss. Graham, die voor eenige maanden een belangrijk geschrift heeft uitgegeven omtrent den geheimzinnigen toestand van den ongelukkigen Kasper Hauser, houdt zich thans met een tweede geschrift onledig, hetwelk gewichtige mededeelingen bevat, die wellicht beter zullen leiden ter ontdekking der verborgen misdaad, dan alle tot hiertoe uitgekomen schriften. (S. M.)

St. Leon, 19 febr. Heden morgen ten half 8 ure had in de kerk alhier een schrikkelijk voorval plaats. Onze algemeen geachte pastoor, Volz, werd, gedurende de bediening der mis, op het omyersicht voor het altaar door eenen moordenaar overvallen, die hem, met eene bijl, vier spoedig op elkander volgende houwen op het hoofd gaf; de grijsaard bezat echter nog zoo veel kracht, dat hij den aanvaller konde afweren; eenigen der kerkbezoekers schoten spoedig ter hulp toe, en toen de moordenaar nog eens wilde toehouwen, ontrukten zij hem de bijl, ontsamen hem nog twee dolken en hielden hem vast. De moordenaar werd nu naar het raadhuus gevoerd; zijn naam is Antoon N. van Mosbach, tonwslager van beroep, en hij is een zwager van den pastoor. Opmerkelijk is het, dat, gelijk verhaald wordt, de moordenaar zich vooraf door eenen brief zonde aangemeld hebben. Pastoor Volz ligt gevaarlijk ziek aan de bekomen wonden. De kerk is, op last van den bisschoppelijken deken, tot nader order gesloten, en er mag geene godsdienst meer in gehouden worden.

PRUISSEN.

Posen, 16 febr. Het heeft verwondering verwekt, dat de koning van Pruisen, Frederik Willem IV, in de maand van Januarij, onderzocht werd door de koning van Saksen, Augustus III, en de koning van Beieren, Maximiliaan I.

28 Feb. Heden avond is hier het 28ste fuselier-bataljon, 1071 man sterk, binnengekomen, benevens 40 man uhlanen. Eene halve bat- terij zal spoedig volgen. Dit is de voorhoede der troepen, welke na de geheele grenslijn naar België bezetten, en, in voorkomende gevallen, naar omstandigheden zullen handelen.

ENGELAND.

Londen, 26 febr. Het gevoelen, dat Rusland werkzaam is, om de magt van Engeland te snuiven, is zoowel hier als in Oostindië onder het volk zoo algemeen, dat men bijna geene tegenspraak meer dulden wil, of schand het aan bewijzen ontbreekt, en het ministerie steeds roemt op de goede verstandhouding, welke er tusschen de beide gouvernementen heerscht. Wat de Duitse dagbladen van deze verstandhouding zeggen, wordt niet aan invloed van Rusland op die bladen toegeschreven, en men gaat zelfs nog ver met te zeggen, dat de Russische gezant, *Pozzo di Borgo*, alhier met de plannen van zijn hof niet bekend is, en het hem dus niet mogelijk valt, aan lord *Palmerston*, op de ondubbelzinnigste wijs, de vriendschappelijke gezindheden van zijn gouvernement te betuigen.

In het Lagerhuis heeft men eergisteren avond andermaal aangehouden, om nieuwe bijzonderheden van het ministerie van koloniën te vernemen, aangaande de beleediging, der Britsche vlag voor Mexico, door den jongen prins *de Joinville*, aangedaan, die, zoo als men weet, na op de Engelsche pakketboot geschoten te hebben, in weérwil van de seinen van zynen admiraal, den Mexicaanschen loods met geweld van den Engelschen bodem genomen heeft. Men verlangde te weten, of de bedoelde pakketboot, *Express*, reeds in Engeland aangekomen is; welk bericht, het gouvernement, van derzelve bevelhebber, den luitenant *Croke*, aangaande deze zaak, ontvangen heeft; wat er van den loods zelve, die gedwongen geworden is, tegen zijn eigen vaderland te dienen, geworden is; of de verklaring en verschooning, welke admiraal *Bouillon*, ten geneege van commodore *Douglas*, bevelhebber van de Britsche vloot voor Mexico, gegeven heeft, door hem mededeeling of schriftelijk gegeven is; en of er betrekkelijk deze zaak nog onderhandelingen tusschen de beide gouvernementen hangende zijn.

— De hoop, welke men gevoeld heeft op eene vriendschappelijke schikking van de geschillen met Perzië, schijnt geheel verdwenen. Berichten van Konstantinopel, van den 30sten jaanuarij, brengen de officiële tijding, dat de heer *McNeill*, Engelsche gezant in Perzië, Tabris den 4 jaanuarij verlaten heeft, om met zyn gezantschap behooren, door Georgië en Rusland, naar Engeland terug te keeren, alleenlijk den heer *Boulton*, als raadsman, in Perzië achterlatende. De shah had alle eischen afgeleigd, en alle verdere onderhandelingen geweigerd; daartoe, zoo men meende, door Rusland opgezet. Deze omstandigheid vermeerdert niet weinig de moeilijkheid, waarin het Engelsche gouvernement in Indië zich bevindt.

FRANKRIJK.

Parijs, 27 febr. De gewone *Correspondentie* bevat het volgende: „Uit de stukken bij het ministerie van binnenlandsche zaken, blijkt heden, dat de herkiezing van 71 afgevaardigden, een gedeelte uitmakende van de 221, zeer twijfelachtig staat. Onder de 213 telt men er slechts 37, waarvan de herkiezing niet als zeker mag beschouwd worden. Men gelooft, dat de coalitie te Parijs 9 tegen 12 afgevaardigden telt.”

— Het schijnt dat in het Carlistische leger een zekere partij bestaat, die eene tweede revolutie van Aranjuez (1808) willen bewerkstelligen; eene revolutie, die destijds *Karel IV* noodzaakte, om den troon ten behoeve van *Kerndinand VII* af te staan; want deze partij gelooft, dat het karakter van *Don Carlos* weder middelgroot voor de royalistische partij is, dan voordeeling voor de rust van Spanje.

BELGIË.

Brussel, 28 febr. Reeds gisteren avond zag men, dat de regering zich gefeerd maakte, om ontzagwekkende krachten ten toon te spreiden. Behalve dat de patrouilles, als gewoonlijk, de straten doorkruisten, waren al de troepen geconsigneerd, en kwamen sterke detachementen *maréchaussées* de stad binnen, gevolgd door het 10de regiment van linie.

— Burgerlijke en militaire autoriteiten, zijn gedurende den gisterenavond geheel in beweging geweest. Dezen morgen, eindelijk, zijn verschillende personen in hechtenis genomen. Onder de gearresteerden bevinden zich de heer *Willems* en *Bartels*; de eerstgenoemde is voorzitter der moctings, en de laatste, die in 1830 redacteur van den *Catholique* is geweest, is thans hoofdredacteur van het befaamde dagblad *le Belge*. Onder de personen, tegen welke bevelen zijn uitgevaardigd, noemt men verder de heeren *Jottrand*, voorzitter van het congres en gewezen redacteur en chef van den beruchten *Journal des Pays-Bas*, *Ducpétiaux*, *d'Elhaigne*, *Moeremans*, *Lehardy de Bantzen* en *de Croonhul*, allen leden van het *comité national*, den *generaal de Warmer*, den advocaat *Roussel* en den heer *Feignaux*, doctor.

Deze arrestaties, waarvan het nieuws reeds vroeg in den morgen bekend werd, en daarop met eene snelheid als die van den bliksem zich verspreidde, hebben allen diepen en levendigen indruk gemaakt. Sommigen vreezen voor eene reactie van de revolutionairen; doch in het algemeen ver-

hangt zich de bevolking, welke in dezen krachtigen maatregel het bewijs vindt, dat de regering kan en durft handelen, en alzoo meer gerust is omtrent de bewaring der orde.

Ten 7 ure traden de heeren *Pardon*, substituut van den procureur, *Graaf*, regier van instructie, van *Dam*, griffier in zyn *Beersel*, commissaris van politie, in de woning van den heer *Bartels*, die bereids was uitgegaan. Van hunne komst onderrigt, en daarop teruggekeerd, is, in zijne tegenwoordigheid, zijne woning, zijn kantoor en het bureau van den *Belge* doorzocht, zonder dat men iets van belang heeft gevonden. Vervolgens heeft men het onderzoek ook tot zynen persoon uitgestrekt, om zich te verzekeren, dat hij geene wapenen bij zich droeg, en hem naar de *Petits Carmes* gevoerd, onder beschuldiging, geschriften te hebben gedrukt en verspreid, strekkende, om de ingezetenen aan te zetten tot de misdrijven, waartegen is voorzien bij de artikelen 86, 91, 92 en 93 van het lijfstraffelijk wetboek.

Met deze gevangennemingen maakt het adres van den gemeenteraad het onderwerp van alle gesprekken uit. Dit adres vooral geeft heden den dagbladen stof tot artikelen van goedkeuring of afkeuring; al naar den geest, door welchen zij gedreven worden.

— De tekening en ponding van petitiën, voor en tegen de aanneming der 24 artikelen, gaat onafgebroken voort.

— Heden namiddag, ten één ure, trokken verschillende compagnieën infanterie en escadrons cavalerie naar het gebouw der kamer, in welke onttek alreeds vele troepen bijeen waren. De magtsontwikkeling echter was minder en de aandrang des volks mede veel minder dan bij de vroegere zittingen.

Tegen twee ure kwamen de afgevaardigden binnen; in alle hoeken der zaal vormden zich groepen, in welke levendige woordenswisselingen gevoerd werden. De tribunes waren wel, doch niet ongemeen teleijk bezet.

Ten 2½ ure werd de zitting geopend.

De gezanten van Engeland, Frankrijk, Brazilië, Spanje en Portugal zijn in de tribune, voor de diplomaten bestemd.

90 afgevaardigden zijn tegenwoordig.

Ten 3 ure treden de ministers van oorlog, der openbare werken, en van buiten- en binnenlandsche zaken de zaal binnen, en plaatsen zich op de bank der ministers.

Na de lezing van het proces-verbaal der vorige zitting, doet de secretaris voorlezing van een groot aantal petitiën, voor en tegen de aanneming van het eind-traktaat. Vervolgens wordt het woord verleend aan den heer *Dobles*, rapporteur van de centrale sectie, die het spreekgesteelde beklamt, en van dat oogenpunt uitgaande, de heer *Molles* begint met een oorspronkelijk verslag van de centrale sectie, en geeft kennen, dat van de afgevaardigden zich 42 verklaard hebben, voor de aanneming der voorgedragen ontwerpen van wet, dat 39 zich daartegen hebben verklaard, en dat de overigen zijn buiten stemming gebleven. Vervolgens zegt hij, dat de centrale sectie het incident over de bevoegdheid van de tegenwoordige kamers, met eenparigheid van stemmen, heeft verworpen, en ontwikkelt tevens de redenen, welke de centrale sectie daartoe hebben geleid.

Komende tot het onderzoek van het traktaat zelf, zegt de redenaar, dat de centrale sectie zich niet heeft opgehouden met de beraadslaging over de regten al dan niet van de Londensche conferencie, om dat eind-traktaat vast te stellen, — maar dat zij het traktaat zelf heeft aangemerkt te zijn eene wet van noodzakelijkheid, door het geweld opgelegd aan een land, hetwelk te zwak is, om aan zijne magtige en eendragtige tegenstanders wederstand te kunnen bieden.

Omstreeks 5 ure eindigt de redenaar zijn verslag met het voorstel, om de twee ontwerpen van wet, door het gouvernement voorgedragen, aan te nemen.

Het rapport zal gedrukt worden, en de openbare discussie zullen maandag aanstaande beginnen.

De heer *Gendebien*, die aan zich zelve gelijk blijft, heeft vruchteloos getracht de kamer te bewegen tot het openbaar maken van al de stukken, welke tot de onderhandeling betrekking hebben; de verworping van zijn voorstel deswege bewijst op nieuw, bestendig de meederheid der kamer te gezind. Het zou ten slotte niet te verstanderen zijn, indien de voorstellen van het gouvernement, met algemeene stemmen, die van den heer *Gendebien* uitgezonderd, werden aangenomen.

De stad is geheel rustig; alles staat onder den invloed eener *terreur panique*, die veel meer nog dan alle patrouilles en marktkanonnen ons waarborgt, dat de rust niet zal gestoord worden; immers zoo lang de vijand nabij de grenzen is.

BEURSBERICHT.

Amsterdam, 3 maart. Bij den aanvang der beurs van de aanneming in Integralen en Kansbiljetten weder zeer valig, en werd voor 100 guldennomden 55½, en voor de laatste 27½ besteed; door niet onaangename verkoopen tot winstneming, ten deele ook voorkomende uit verbruwen in den eendragtigen afloop van zaken, dat veelen nog, in weerwil van alle gunstige berichten, bleef aanhouden; konden zij zich echter op een verhoogden prijs niet handhaven, en bleven, bij tamelijk veel handel, ten slotte zelfs nog iets beneden vorige prijzen van gisteren. In de vorige binnenlandsche fondsen geene bijzondere variatie; alleen leden ook aandeelen Handelsmaatschappij, ten gevolge van den teruggang der Integralen, eene prijsvermindering van ½ pCt.; de geldmarkt weder ruimer.

Intardons was, vooral op het eind der beurs, tamelijk veel handel; ook werden voortouden zich eenige verkoopers, waardoor dezelfde van 17½ tot 17 a ¼ teruggingen. In Russische, Oostenrijksche en Zuid-Amerikaansche fondsen ging, tot naogenoeg opgeranderde prijzen, zeer weinig om.

Griekenland: blaauwe à 300 pond, 13½. Columbia 2½ leening, à 100 pond 19½. Coupons Ardons november 1837, mei en november 1838, 12½.

Prijzen van het Gold. Beleening 4. Prolongatie 5. Wissel-Disconto 3 pCt. Prijzen ten 5 Ure. Integralen 55½; 5 pCt. 101½. Kansbiljetten 27½ a ¼. Handelsmaatschappij 175, ¼. Ardons à 85 pond 17 a ¼.

Mengelwerk.

De schoone slaapster in het bosch.

IV.

Indien het mijn lot moet zijn, schoone slaapster, honderd jaren lang dien wispelturigen bal in het oog te houden, dan vrees ik, dat mij, bij ons ontwaken, het hoofd bitter zal draaijen, zoodat ik de vruchten van al mijne ingespannenheid zal missen en niet eens zal kunnen verkondigen, hoe het gekomen is dat magtige rijken zijn vervallen en bijna onbewoonde streken aanzienlijk en krachtig zijn geworden; ik heb het wel gezien, alvorens wij insliepen, hoe soms eene beminnelijke vrouw de oogen tot zich trekt even als de zonlichtstralen het jaer; ik heb het wel gezien, dat men te vergeefs trachtte den toestand te ontgaan, welke hare tegenwoordigheid om ons had getrokken; — maar de schoonheid, hoe nukkig ook, draait toch niet eeuwig, gelijk de bal van belooning en straf, welken ik gehouden ben gade te slaan. Roep, schoone slaapster, roep spoedig twee goeden Engel en bid hem mij van diesen droom te verlossen, of mij ten minste te zeggen, hoe lang dezelve moet duren, opdat ik mij tot lijdzaamheid voorbereide.

O, uw wensch is al vervuld, ik dacht het wel, dat de engelen u mees ten zahooren; ik pluk nu de vruchten van mijnen droom, zonder den draaijenden bal meer te zien, ik heb voor mij de kaart, waarop zijne wendingen van eeuwen herwaarts staan aangegeekend; geloof niet, dat het in de natuur der dingen gelegen is, dat de grootheid van het loosten is verdwenen om plaats aan de beschaving van het westen te maken, de doud of de ondand regelen de grootheid of den val der volken.

Maar op mijne beurt lees ik in de toekomst en zal ik uw grouwvrijheid kunnen verlossen; ik zie den man met bloed bespat, hij heeft waarlijk die vrouw haren man, die kinderen kunnen weder ontroofd, hij is een moordenaar en toch kalm!

Hij is niet geboid, noch in eopen akeligen kanker geworpen, maar toch goed karakter; doctor, zegt aan der tegenwoordigen, niet tegen hem, maar tegen uwen zinn, die den moordenaar de pols voel, gij zegt dan dat zijn bloed niet is verhit, dat geene lichamelijke, maar eene zedelijke ongezondheid, hem tot de daad heeft gebragt: dat is erg, die kwaal is aansprijkt te genezen; verhaal mij eens, mijn broeder, hoe ging hij voort, wat gij zijt en wat u tot het dooden van uwen gelijken gebragt heeft. — Mijn gelijke, zegt de moordenaar, mijn gelijke, hij was mijn gelijke niet, ik ben de laatste afstammeling der grassen van Nudi Coeli, opgebragt bij mijnen grootvader, die mij geleerd heeft, dat wij van onder tot onder geschapen zijn om te regeren, en dat door onze aderen koninklijk bloed loopt. — Doctor, voel den broeder nog eens de pols, hij is krankzinnig; zijne pols is kalm; dat is erg, zeer erg; ga voort, broeder, ik gedog dat gij mij broeder noamt; omdat gij zelf uit een oud adellijk geslacht zijt gesproten, ofschoon men het, maar uwe taal te oordeelen, niet zou zeggen, de man, dien ik heb gedood, is de zoon van een gewezen vasal, of van een pachter mijns grootvaders, gehouden en verplicht om schandelijk te worden, maar hij is een vreesloos, ik heb hem die afgraving door eenig jare geleden, of liever zijn vader, dezelve gewoerd; hij is een vreesloos, een industrieel, en acht zich aan mij gelijk; hij heeft de schouders opgehaald, niet uit onvermogen, want hij is rijk, en ik ben arm; maar alsof ik eene ongewone eene, dat heb ik euvel opgenomen, en, afleggende mijn wapen, heb ik hem ingedood; hij weigerde mij voldoening, ik heb hem een pistool toegeworpen om zich te verdedigen, mijnen afstand genomen, en hem een kogel door den kop gejaagd, meder het...

De broeder zal eene lange huur moeten ondergaan, en als van niet af aan moeten onderwezen worden, bijzonder in de optiekunde en den aard van het bloed; opdat hij leere, dat soms de armen zeer rijk in schoone vormen en in zuiver bloed zijn, terwijl de ortopedische instituten en gezondheidschreuzen met de afstammelingen van koningen, prinszen en graven zijn opgepropt.

»O,» roept de schoone slaapster, »dat daar uwen graaf van Nudi Coeli en volg mij, in het gezigt, dat ik heb, het is vrij wat vrolijker dan uwe justitie, zelfs van het jaar 1980; ik nader eene stad en ontmoet niemand of hij draagt een langen stok, waaraan een lijntje hangt, en hij heeft een blauwe slaapmuts op het hoofd, en als die heden water zien, dan bezweven zij het, geloof ik; zij strekken hunne stokken uit en kashiden het water niet de lijn die of aan hangt.

Ik treed de stad binnen; alles draagt mutsen en lange stokken; de grachten zijn fraai, de straten breed, maar het gras groeit er op; zeg eens, voorbijganger, wat doet men hier? »Hier? wel hier fabricceert men slaapmutsen, niet alleen voor deze stad, maar voor het gehele land; men verbruikt nergens zoo zeer gekrokken als hier in de stad zelve, naar buiten slaan men er weinig, daar is niet veel trek in slaapmutsen, maar toch hebben de inwoners niet te klagen, want het binnenlandsch debiet neemt dagelijks toe; maar ik groot u, want ik moet naar den raad.»

Ik volg den man, en zie nu dat hij een bijzonder groote fraaije slaap-

muts op heeft, en aan zijn lijntje een net half wit en half rood ge-verwd blokje heeft hangen, dat is vast het teeken van zijnen rang, want het gemeen heeft maar een pennetje of een stukje kurk aan de lijntjes; — in de vergaderzaal komen langzamerhand de leden binnen, alle met groote slaapmutsen op het hoofd, en lange stokken in de hand. Mijn Engel fluis-tert mij in het oor, dat in dit land deze slaapmutsen op de tentoonstelling der voorwerpen van inlandsche nijverheid zijn bekroond geworden; of elk der zitplaatsen staat met groote letters AD VITAM; een ieder zet zich neder, de president ligt den hamer op en zegt: de vergadering is geopend; en wip! elk der raden brengt zijne twee handen aan zijne slaapmuts en trekt dezelve over oogen en ooren, laat zijne armen zakken en eene dood-sche stilte heerscht; hoe lang zal dat zoo duren? Onbeweeglijk! eene zal-ge rust! Ei, daar die, aan het einde der tafel, die ligt geniepig een hoekje van zijne muts op en kijkt steelsgewize in het rond; hij zegt, heeft meer dan een lijntje aan zijn stok, die vlecht hij in elkander en houdt er een grooten haak aan. Wat doet hij nu? gaat hij de raden de mutsen afgif-ten? niet zoo dom; voor de tafel staat eene ijzeren kist, behendig haakt hij er den deksel van en ligt dien op; ah, ha! dat zijn geen pruimen, daar-son een gierigaard het water van in den mond komen, net geschikte zakken, gevuld met zilver en met goud; kijk! dat is knap, daar gaat hij aan het henge-len, wel verduiveld, (al ben ik eene vrouw, ik wil wel eens duivelen of verdui-veld, dat moet men over het hoofd zien) hij kan op het geroep nischen, dat ver-zeker ik! een dikke zak en dien draait hij naar de deur; o, daar straf er ook een die een oog laat kijken, dat schijnt zijn pelzdrager, die doet den visch van den haak en bewaart hem in zijn kasje, maar hij kan niet meer dragen, zoo goed is de vangst geweest. Hoe krugten ze nu de kist; welke toe? Wel dat is een handige kerel, hij slaat den haak aan den deksel, rukt hem neder, maar links houdt hij hem weder op naar de deur, hij valt en laat hem nu zachtjes zakken; het is alles gebeurd, wonder dat er een kaan naar heeft gekraaid. De hengeleraar staat nu op en roept »hera audite est» de leden van de vergadering rakken zich met gepen, listen bunne mutsen een weinig op, en de president sluit de vergadering. — De leden vertrak-ken en de gemeente staat verstomd over de woorden van wijsheid, welke in de geheime vergaderingen moeten gesproken zijn.

O! goede Engel, laat mij nog wat in deze stad blijven, want hier moet ten vele grappige dingen te zien zijn en gij kent mijn den...

On ne saurait trop embellir le sort; surtout de la vie.

Pour moi, je veux le parcourir avec l'innocence et la felle.

Chut! zegt mijn Engel, verdoedel om eenigen niet eene gehele penne- te; er zijn er hier, die al uwe achting en al uwen eerbied verdienen, zelfs onder hen, die gij hebt zien slapen; geloof mij, de slaperigheid is aansprijkt-lijk even als het gapan; en wat wilt gij dat hij doen zal, die voor zijn gehele leren op een zacht kussen in eenen grooten armstoel is geplaatst, aan wien men heeft gezegd: »nooit zal iemand u afvragen, wat hebt gij gedaan; en niemand zal zien wat gij doet, noch hoe gij het doet, en gij zult geene eer hebben van het goede en geene schande van het kwade dat gij gedaan hebt.» — wat, zoo geene habzucht hem regeert, zal hij anders doen, dan slapen? Open de deuren, roep beurtelings anderen, om te zien wat de voorgangers hebben gedaan, en de slaapmutsen-fabrieken zullen minder blinzen.

Opvoeding.

Brief van Lucrezia Tasso (vader van den grooten dichter) aan zijne vrouw, over de opvoeding van haar kinderen. — Volgens den bij de Redactie berustenden oorspronkelijken tekst.

»Gaarne, mijn zeer beminde (1), zou ik in deze regelen mijn lichaam insleeden, gelijk ik er mijnen geest in kleed; want ik gevoel, dat daar-door aan mijn en uw verlangen tevens voldaan zou worden. Neem der-halve mijnen wil voor lief, vormits de volvoering onmogelijk is; en wees overtuigd, dat ik, op de vleugelen mijner genegenheid, u mijne gedach-ten, gehuld in eene zuivere en onschendbare trouw, zoo dikwils toezend, dat zij schier altoos bij u lozen: doet gij dit ten mijnen gunzen, eyneens (gelijk ik hoop en wensch), dan ben ik zeker, dat onze gedachten, alkan-der niet alleen dikwijls, maar gedurig op weg ontmoeten. Ik weet, dat mijne verwijdering u zeer langwylig en onaangenaam valt, en in mijn ei-ge hart gevoel ik de felle nopen uwer smart; die mij de ziel dat te meer verscherpen, als ik bedenke, hoe zwak gij tegen dezelve zijt; niet mit ge-brek aan redenering, maar mit overvloed van genegenheid en liefde. Doch indien de ware belofte der mia slechts in wederzijde befaal, moet u dan voldaan en tevreden wegens de liefde, die gij mij toedraagt; want ik bemijn u zoo veel als men iets sterfelijke beannemen kan. Spoedig hoop ik terug te keeren, spoediger wel niet dan wij verlangen, maar spoedigert toch dan gij gerooft. Ik wil noch kan u den tijd bepalen, galemaal die meer van anderen dan van mij afhangt; dewantegen zal ons viedigheit u des te aangenaamer zijn, hoe onverschutter en ongehooper het is.

(1) Anima mia dolcissima » mijne zoetste ziel;» zeer gebruikelijk uitdrukking in het Italiaansch.

Maar vernits het Gode (in wiens wil wij berusten moeten) zou kunnen behagen, het later dan waarschijnlijk is te doen plaats hebben, behoort gij te weten hoe middelerwijl uwe lieve kindertjes te besturen, opdat zij tot ons groot genoegen en tot hun nut en eer der wereld getuigenis geven van onze genegenheid en zorg, en van hunne deugd. Daar evenwel, ten gevolge uwer jeugd, de ondervinding u nog niet heeft kunnen leeren hen op te voeden, zoo wil ik u eenige voorschriften geven, deels uit oude, deels uit nieuwere wijsgeeren geput, met wier inachtneming gij (behoudens Gods wil) vertribwen moogt, eenen geëerden onderdom in de armen hunner rechtgeaarde jeugd te genieten. En ofschoon de opvoeding twee takken, de zedén en de wetenschappen, bevat, wil ik u alleenlijk over de zedén spreken; mij voorbehoudende (indien het ten minste Gode behaagt, dat ik u nog genoeg daartoe leve) de studien van *FORQUARO* te leiden, wiens leeftijd het juk der leering nog niet gedooft. Ik zeg derhalve, dat hoewel de Scheikel van alle gunst ons dezelve (indien onderlijke genegenheid mij niet bedriegt) voor zoo veel in hunnen teederen leeftijd te zeggen is, schoon van hooft en ziel heeft gegeven, zij nogtans, om de gewenschte volmaaktheid te bereiken, meer oefening behoeven; want, gelijk er geen land vruchtbaar en goed land en onvruchtbaar, door bebouwing, niet spaedig vruchtbaar en goed wordt, en geen goede boom, bij gebreke van verplaatsing en enting zijne vruchtbaarheid niet verliest, en verwildert; zoo bestaat er ook geen karakter, hoe ruw en weerbarstig van natuur; dat door een langdurige en goede opvoeding en tucht niet zacht en gehoorzaam wordt; noch daarentegen geen zoo goed en gelukkig, dat het zonder een goede en zorgvuldige opvoeding niet verbastert en zijnen aanvankelijken goeden aard verliest. En naardien de gewoonte allengs natuur wordt, moeten wij, terwijl de boom teeder en buigzaam is, geene moeite sparen, om den stam, hinner gedachten, en de takken hinner neigingen de beste en schoonste rigting te doen nemen; want eveneens als de in de zachte schors van een jong boomje gedrukte en gesneden letters groeijen met den groeienden stam, en hinner niet hem voortleven; eveneens hecht en zich de lessen en voorbeelden van deugd in het hart van het kind, en pflanzen er zoo veel kracht en leven, dat zij er hinner uitgaan; laat men het daarentegen verhard en zich ten slechtes wenden, geene zorg of moeite zal het vervolgens verbeteren, niet meer dan met het wiel van den wagen, eenmaal verdraaid, de rechte plooi kan geven.

Daar nu onze *CONSTITUTIE* de kinderschoonen *WILHELMINA* en *ALEXANDER* naar ligchaam en geestvermogen *WILHELMINA* wij in haar jeugdige jaart, als in eenen vruchtbaar en geschikten grond, reeds eenige onzer waardevolle zaden heeft geplant, en nademaal er geen edeler zaad is, geen zaad hetwelk vruchtbaarder, nuttiger of noodzakelijker vruchten oplevert, om den honger en dorst naar wereldsche genietingen te verdrijven, dan dat van den hater en de liefde Gods; zoo is het noodig, dat gij al uwe krachten aanwendt en al uwe zorg besteedt om in de jeugdige ziel zijn beeld te drukken; opdat zij leere hem te beminnen en te vereeren van wien zij niet slechts het leven heeft, maar al het goede en heilzame, dat den mensch op deze wereld gelukkig en in de andere zalig maken kan.

Poog insgelijks in haar vatbaar gemoed de vrees van dien God te planten; ik bedoel niet etne jage, slaafsche vrees, welke zijner majesteit mihaagt; maar die edele en welgevallige vrees, welke steeds zoo vereenigd en vermengd is met de liefde, dat men ze nimmer scheiden noch afzonderen kan. Uit deze schoone vereeniging ontstaat de godsdienst, welke (als de schaduw, die, hoewel zij nutteloze en wilde planten laat opkomen, ze nogtans niet rijpen noch vruchten dragen laat) geene schandelijke noch vloekwaardige buitengewoonten laat wortelen of vruchten van snoedheid dragen.

(Het slot hierna).

Dames-portretten.

DE PROZAIÏSCHE.

Deze jonge dames zijn bij uitnemendheid behoedzaam en voorzigtig in alles wat haar en het hare aangaat. Zij zijn tot in het angstvallige sielrijk en wonden alle zorg aan dat hare kleederen toch zoo glad en hoelig zijn. Haar gesprek betreft slechts zaken, zonder de geringste innigheid of geschichte. Alles wat men zegt nemen zij letterlijk op, en zijn zeer eenvoudig. Een boek van dichtertijken inhoud is nooit op hare lippen. Deze bibliotheek bestaat uit verkorte geschiednissen en recepten. De dames zingen, waarvan zij het nut niet inzien. Zij begrijpen niet wat men hun voorleest, en men toor zoo weinig geld prenten koopt.

Treedt gij in hare woonkamer, zoo rijk en smaakvol ingericht. Misschien meent gij dat uw bezoek die bezigheid afbreken zal, en geweldig. Zij gaat onverschillig voort, tot dat het gesprek op de deuren daarbij de deuren zoo regelrecht nevens elkander, als waren zij met een lijn getrokken. Van tijd tot tijd geeft zij, zonder van haar belangrijk werk op te zien, een woord te hooren en laat zich antwoorden. Hare eerste vraag

betreft eens vooral de gezondheid van vijfjaar tw vader; dan vraagt zij hoe mevrouw uwe moeder waart, die vreesde zij ten derde aangaande uwe zuster ANNA te vernemen, dan komt MARIA aan de beurt, en zoo de gansche rij af. Zij hoort vervolgens dat ook gij u niet moogt bevinden, en nadat zij op die wijze het substantief »gezondheid» gedecliveerd en het werkwoord »varen» geconjugeerd heeft, brengt zij het gesprek op eene fijne wijze op haar werk, en vraagt of gij uwe kousen zelve doet. Daarna vertelt zij u dat haar broeder JAN gisteren met zijn geweer uitgegaan is en twee kraaien heeft geschoten, en dat haar vader eergisteren drie haaren heeft gevangen; dat hare moeder in de keuken is om toe te zien of de frambozen-gelei goed gemaakt wordt. Dit geeft haar aanleiding tot verschillende geleerde aanmerkingen, eerst over de gelei in het algemeen, dan over de frambozen-gelei in het bijzonder. Zij vraagt hoe uwe moeder die maakt; en wanneer zij u op die wijze 20 minuten lang zoo aangenaam onderhouden heeft als zij meent dat behoort, geeft zij u vriendelijk te kennen dat zij nu gaan moet, dewijl men haar noodig heeft. Gij staat slapend op en verlaat verheugd met haar de kamer, denkende: de hemel beware mij voortaan voor alle dergelijke ontmoetingen.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 2 Maart 5 El 4 Palm 4 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 2 D.

Advertentiën.

Het Kind, over welks gehoorp wij ons, den 21sten, des vorige maand mogten verheugen, werd ons heden door den dood ontruk. *F. DE COULTRÉ*, *A. B. DE COULTRÉ*, geb. *SLEHTHA*. Arnhem, den 1sten Maart 1839.

COMMISSARISSEN der VEREENIGING ODEON, te Zwolle, zijn voornemens op *Donderdag den 26en Maart 1839* des voornemens ten elf ure, aan het lokaal *Odeon* in de Praubstraat te Zwolle, ten overstaan van eenen bevoegden meubelen Ambtenaar, aan den minstaannemende, in het openbaar, te verkoopen:

bouwen aan de locaten door eenige particulieren, eeniging aangekocht, en staande in de Praubstraat en aan de Blijmarkt te Zwolle.

De voorwaarden en het bestek zullen, van af den 6den Maart 1839, ter lezing liggen, behalve in het lokaal *Odeon*, (alwaar ook de teekeningen aanwezig zijn.) te Zwolle in de Logementen van de Heeren *H. A. MEER*, *KIEZEBRINK* en *SCHUEER*; te Deventer bij den Heer *BECKING*, in den *Morlaan*; te Kampen bij *PORTHEINE*, te Amsterdam in de Logementen de *Nieuwe Staats-herberg*, het *Turfschip van Broda* en bij *P. E. T. E. R. S.* in de jonge Graaf; te Arnhem in het *Zwijnschoofd*; te Zutphen bij *W. E. N. I. N. K.*, in den *Hollandschen Tuin*; te Utrecht bij *VERMEULEN*; te Haarlem in het Logement de *Leeuwerik*; te Rotterdam in de Logementen de *Romein* en het *Zwijnschoofd*.

Op de drie dagen voor de besteding, (den 23sten, 24sten en 25sten Maart) zullen de verlangd wordende aanwijzingen in twee, door den Architect *L. O. O. M. A. N.*, worden gedaan. Zwolle, den 19den Februarij 1839.

Commissarissen voorzittend, *P. J. RECHTEKEN*, *D. VAN SCHREVEN*, Secret.

Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij.

De dienst der Stoombooten tusschen Rotterdam, Arnhem, Dusseldorp en Keulen zal plaats hebben als volgt:

in de maand Maart.

- Van Rotterdam naar Arnhem, den 2, 5, 8, 11, 14, 17, 20, 23, 26, 29, 31, des morgens ten 6 ure.
- Van Arnhem naar Rotterdam, den 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, des morgens ten 7 ure.
- Van Rotterdam naar Dusseldorp en Arnhem, den 4, 8, 10, 15, 17, 22, 24, 29, 31, des morgens ten 7 ure.
- Van Dusseldorp naar Arnhem, den 4, des morgens ten 10 ure; den 5, des morgens ten 8 ure; den 8 en 10, des morgens ten 10 ure; den 11, des morgens ten 8 ure; den 15 en 17, des morgens ten 10 ure; den 18, des morgens ten 8 ure; den 22 en 24, des morgens ten 10 ure; den 27, des morgens ten 8 ure; den 29, des morgens ten 10 ure; den 31, des morgens ten 8 ure.
- Van Arnhem naar Rotterdam, den 5, 6, 9, 11, 14, 16, 18, 20, 23, 25, 27 en 30, des morgens ten 9 ure.